

KÚRIA

Bfv.I.639/2015/6. szám

A Kúria Budapesten, a 2015. év július hó 6. napján tanácsülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A testi sértés büntette miatt folyamatban volt büntetőügyben a terhelt által benyújtott felülvizsgálati indítványt elbírálva a Fővárosi Törvényszék 15.B.2227/2013/5. számú ítéletét és a Fővárosi Ítéltábla 5.Bf.248/2014/12. számú végzését hatályában fenntartja.

A végzés ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, és ebben az ügyben sem az indítvány előterjesztője, sem azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

I n d o k o l á s

A Fővárosi Törvényszék a 2014. május 29-én meghozott 15.B.2227/2013/5. számú ítéletével - mely a Fővárosi Ítéltábla 5.Bf.248/2014/12. számú végzésével 2015. február 6-án jogerőre emelkedett - a terheltet bűnösnek mondta ki testi sértés büntetében [1878. évi IV. törvény 170. § (1) bekezdés, (6) bekezdés I. fordulat], ezért mint erőszakos többszörös visszaesőt kilenc év fegyházbüntetésre és kilenc év közügyektől eltiltásra ítélte, megállapítva, hogy feltételes szabadságra nem bocsátható.

A jogerős ügydöntő határozat ellen a terhelt - a felülvizsgálati okot megalapozó jogszabály megjelölését nem tartalmazó - felülvizsgálati indítványt terjesztett elő.

Ebben kifejtette, hogy a bíróságok megsértették a Btk. 2. §-át, amikor vele szemben az elkövetéskor hatályos helyett az elbíráláskor hatályos büntető törvényt alkalmazták, mert az nem eredményezte cselekménye enyhébb elbírálását. A feltételes szabadságra bocsátásának lehetőségét az elbíráláskor hatályos Btk. alapján emellett tévesen zárták ki, mivel az elkövetéskor hatályos rendelkezések értelmében az erőszakos többszörös visszaesővel

szemben az nem volt kizárt.

A Legfőbb Ügyészség a felülvizsgálati indítványt nem találta alaposnak.

Álláspontja szerint a terhelt az indítványát abban a téves feltevésben készítette el, hogy a bíróságok vele szemben nem az elkövetéskor hatályban volt, hanem az elbíráláskor hatályos Btk. szabályait alkalmazták. A feltételes szabadsággal kapcsolatos rendelkezés sérelmezése pedig önmagában nem felülvizsgálati ok, emellett az erőszakos többszörös visszaesővel szemben mind az elkövetéskori, mind az elbíráláskori törvény szerint kizárt a feltételes szabadságra bocsátás.

Ezért azt indítványozta, hogy a Kúria a felülvizsgálattal támadott határozatokat hatályukban tartsa fenn (BF.719/2015/1.).

.-.-.

A Kúria a megtámadott a határozatokat a Be. 423. § (4) bekezdésének megfelelően a felülvizsgálati indítványban megtámadott részében és az abban meghatározott ok alapján, valamint az (5) bekezdésre figyelemmel a 416. § (1) bekezdés c) pontjában felsorolt esetleges eljárási szabálysértésekre tekintettel vizsgálta felül.

Ilyen, a Be. 373. § (1) bekezdésének I. b) és c) pontjában, valamint II-IV. pontjának valamelyikében meghatározott - feltétlen hatályon kívül helyezést eredményező - eljárási szabálysértést azonban nem észlelt.

A Be. 416. § (1) bekezdés b) pontja szerint felülvizsgálatnak van helye, ha a büntetőjog szabályának megsértése miatt törvénysértő büntetést szabtak ki.

Az erre a pontra alapított indítvány nem megalapozott.

A felülvizsgálati eljárás során - a Be. 423. § (1) bekezdése alapján - irányadó tényállás szerint a terhelt a helyesen életveszélyt okozó testi sértésként minősített cselekményét 2012. március 10-én követte el.

A büntető anyagi jogszabályokat a terhelt terhére rótt bűncselekmény elkövetéskor az 1978. évi IV. törvény tartalmazta, míg az elbíráláskor azokról a 2012. évi C. törvény (Btk.) rendelkezett.

A Btk. 2. §-a szerint a bűncselekményt a cselekmény elkövetésekor hatályos büntető törvény szerint kell elbírálni, azonban az elbíráláskor hatályos törvény alkalmazásának van helye, ha aszerint

a cselekmény már nem bűncselekmény vagy enyhébben bírálendő el.

Az elkövetéskor és az elbíráláskor hatályos törvény rendelkezéseit egybevetve állapították meg - helyesen - az eljáró bíróságok, hogy az elbíráláskor hatályos Btk. nem eredményezett kedvezőbb elbírálást a terhelt számára, így vele szemben az elkövetéskor hatályos 1978. évi IV. törvény szabályait kell alkalmazni (első fokú ítélet hetedik oldal utolsó bekezdés, másodfokú végzés harmadik oldal hetedik bekezdés).

A terhelt ezzel kapcsolatos tévedését az okozta, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének rendelkező részében és indokolásában is az alkalmazott jogszabályként [Btk.] jelölte meg az 1978. évi IV. törvény - egyébként helyesen felhívott - szabályait, holott 2013. július 1. napjától Btk. alatt a 2012. évi C. törvény értendő.

Mindezen túl - ahogy arra a Legfőbb Ügyészség helytállóan hivatkozott - a feltételes szabadsággal kapcsolatos törvénysértő rendelkezés különleges eljárásban utólag orvosolható, így a felülvizsgálat kizárt.

Emellett a bíróság a büntető anyagi jogszabályok megsértése nélkül zárta ki a terheltet mint erőszakos többszörös visszaesőt a feltételes szabadság kedvezményéből; annak lehetőségét az elkövetéskor hatályban volt 1978. évi IV. törvény 47. § (4) bekezdés c) pontja és az elbíráláskor hatályos Btk. 38. § (4) bekezdés b) pontja egyaránt kizárja.

Ezért a Kúria - a Be. 424. § (1) bekezdése szerinti tanácsülésen eljárva - a Be. 426. § alapján a megtámadott határozatokat hatályukban fenntartotta.

A végzés elleni fellebbezést a Be. 3. § (4) bekezdése, a felülvizsgálatot a Be. 416. § (4) bekezdés b) pontja kizárja. A felülvizsgálati indítvány ismételt benyújtásával kapcsolatos tájékoztatás a Be. 418. § (3) bekezdésén alapul azzal, hogy ez esetben a Kúria - a Be. 21. § (3) bekezdésére figyelemmel - az indítvány elutasítására vonatkozó határozat hozatalát is mellőzheti.

Budapest, 2015. július 6.

Dr. Mészár Róza s.k. a tanács elnöke, dr. Vaskuti András s.k.
előadó bíró, dr. Soós László s.k. bíró

A kiadmány hitelével:
TóthLné
bíróági tisztviselő